

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16490/2024
02.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиља – противтужених АА и ББ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Завиша Ковина, адвокат из ..., против тужених – противтужилаца ВВ, ГГ, обојица из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Мелинда Вишњић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора о поклону по тужби и ради исплате по противтужби, одлучујући о ревизији тужених – противтужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 490/24 од 18.04.2024. године, у седници одржаној 02.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених - противтужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 490/24 од 18.04.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиља – противтужених за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 7668/2022 од 27.10.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је примарни тужбени захтев, па је другим ставом изреке утврђено да је ништав и да не производи правно дејство даровни уговор закључен 09.02.1988. године оверен код Општинског суда у Новом Саду посл. бр. .../..., којим је тужиља као поклонодавац поклонила туженом ТЂ, као даропримцу, своју некретнину у целости, и то парцелу бр. .../... изграђено грађевинско земљиште од 5 а и 57 м2, на коме се налази стамбена зграда површине 87 м2,, сада уписана помоћна зграда бр. 2, површине 10 м2, помоћна зграда бр. 3 површине 26 м2 уписана у лист непокретности бр. ... за КО ..., што су тужени као санаследници ТЂ дужни признати и трпети да се у евиденцији непокретности за КО ... изврши упис права тужиља, на парцели бр. .../... изграђено грађевинско земљиште од 5 а и 57 м2, на коме се налази стамбена зграда површине 87 м2,, сада уписана помоћна зграда бр. 2, површине 10 м2, помоћна зграда бр. 3 површине 26 м2 уписана у лист непокретности бр. ... за КО ... и успостави стање као то је било пре уговора о поклону. Ставом трећим изреке, противтужбени захтев тужених је делимично усвојен. Ставом четвртим изреке,

утврђено је да су тужени уложили у доградњу и опремање некретнине уписане у лист непокретности бр. ... КО ..., на кп. бр. .../..., што у природи представља стамбену зграду са помоћним објектима 40.000 евра. Ставом петим изреке, обавезане су тужиље да туженима исплате 26.666,66 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом шестим изреке, део противтужбеног захтева преко досуђених, а до тражених 40.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате је одбијен, као и захтев за трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате је одбијен. Ставом седмим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 490/24 од 18.04.2024. године, ставом првим изреке, жалбе тужила - противтужених и тужених - противтужилаца су одбијене и првостепена пресуда је потврђена у делу одлуке о примарном тужбеном захтеву, одбијајућем делу одлуке о противтужбеном захтеву, као и у делу одлуке о трошковима (став један, два, три, шест и седам изреке). Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужила – противтужених за трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени – противтужиоци су изјавили ревизију из свих законских разлога.

Тужиље – проивтужене су поднеле одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради ради утврђења ништавости уговора о поклону поднета је 09.04.2014. године, а вредност предмета спора је 500.000,00 динара. Противтужба ради исплате је поднета 14.12.2015. године, а вредност предмета спора је 15.000,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Тужени су у поднеску од 17.08.2023. године преиначили противтужбу повећањем износа на 40.000,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на неновчано и новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде од 13.333,34 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате по противтужби не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, ревизија тужених није дозвољена, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Применом члана 165. става 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, Врховни суд је одбио захтев тужила за накнаду трошкова одговора на ревизију јер то нису трошкови потребни за вођење ове парнице и одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**